

นิทานพื้นบ้านนครศรีธรรมราชคำกลอน

ไอ้ตุตชีว

ผู้เล่า : สำรวย พ่วงทอง

ผู้บันทึก : วิมล ดำศรี

ผู้ประพันธ์คำกลอน : จวน ชูแสง

๑.
เป็นเรื่องราวดีดีมีมานาน
เป็นความเชื่อความนัยไสยศาสตร์
เป็นจินตนาการคิดการไกล
รุ่นปู่ย่าตายายหมอบบอกเล่า
ตัวละครฉากฉายหลายลีลา
ชื่อนิทานฟังดีง่ายที่สุด
เป็นตุตดำแต่เกิดเปิดเป็นปม
ชาวบ้านยังซึ้งซึ้งน่ารังเกียจ
พ่อแม่จึงห่วงใยใจหมองมัว
ปลูกหนาน้อยทนสู้อยู่เดียวโดด
กำเนิดเคราะห์เกาะกรรมมีรำไร
ปลูกน้ำเต้าฝักสวนคร้วถั่วแดงกวา
น้ำเยี่ยวรด งดงามดี อยู่ที่ดิน

๒.
มาวันหนึ่งซึ่งมีธิดาภักดิ์
ลูกพี่พี่ แดงกวา ประดาประดัง
ผลไม้มากมีดีนักหนา
แดงกวาดีจึงหนอขอชมเชย
พระราชาทะนงทรงพิโรธ

พ่อแก่แม่เฒ่าเขาเล่าขาน
เป็นนิทานปรัมปราน่าสนใจ
ที่อยู่เหนือธรรมชาติอำนาจใหญ่
วิถีไทยพื้นบ้านสืบสานมา
คิดวางเค้าโครงลึกควรศึกษา
ให้คุณค่าบันเทิงเริงอารมณ์
ชื่อ “ไอ้ตุตชีว” ตัวเอกสม
ไม่น่าชม ไม่น่าคลำ ดำเต็มตัว
พากันเกลียดเหยียดหยันกันไปทั่ว
ให้ไอ้ตุตชีวจากบ้านไป
เหมือนรับโทษหนักหนาอยู่ป่าใหญ่
จำตัดใจขยันหมั่นอดทน
ปลูกข้าวพริกไทยไม่ขัดสน
ออกดอกผลออกดกกลูกดกจิง

มาชมชัดสวนสวยด้วยสมหวัง
แลหน้าหลังสดสวยหมดเลย
ทรงเลือกเอาแดงกวามาเสวย
แต่ลงเอยธิดาองค์ทรงตั้งครมภ์
เหตุนี้โทษพระธิดาพาเสียขวัญ

พ่อของเด็กชื่ออะไรคือใครกัน
พระธิดาไม่รู้เหตุไม่รู้ผล
ปริศนาน่าคิดน่าติดตาม

๓.

เมื่อ कुमार เจริญวัยใสพิสุทธิ์
จนคืนวันฝันไปวัยคิบลาน
พระราชกิจออกข่าวป่าวประกาศ
ความประกาศมาดหมายว่าชายใด
ชายคนนั้นทรงเห็นให้เป็นเอก
เป็นคู่ครองพระธิดานวลลอย

๔.

ครั้นชาวบ้านชาวเมืองรู้เรื่องทั่ว
แต่ทุกคนทุกที่ที่มีมา
พระราชหวั่นไหวไม่สมหมาย
ของเล่นล่อต่อชนมทั้งนมนเย
ในทันใดไอ้ตุ้มตุ๋นเข้ามา
พระกุมารคลานเข้าหาแม่ทันที
แล้วรีบคว้าเตงกวาเอามาถือ
ทันทีที่พระราชากลับนำกล้ว
นำอัยยายหมายชายอัปลักษณ์
ทรงขับไล่ทั้งสามคนพ้นสายตา

๕. **สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช**

ของติดแพพกวาอาหารแห้ง
พริ้วเล่มหนึ่งพึ่งพามาลอยล้า
แพลอยไหลไปตามกระแสนคลื่น
สามชีวิตอยู่หนาไม่สำราญ
ตุ้มตุ๋นจากหน้างาไรก่อนไก่อ้น
พระธิดาจัดสำรับกับข้าวกิน
ยอมล่าเค็ญเป็นอู้อยู่หน้าพี่
มีความรักงดงามความเข้าใจ

ธิดาพลันหวั่นไหวไม่รู้ความ
จึงจับจันถ้อยคำตอบคำถาม
จนค่ำข้ามวันปลอดตลอดกุมาร

ผิวผ่องผุดมีสุขสนุกสนาน
คือวันวารพิสุจน์ต่อพ่อคือใคร
ให้ชายชาติรู้ตามความเคลื่อนไหว
พระนัดดาคลานเข้าใกล้ไปเคลียคลอ
ให้อภิเษกรับรองให้ห้องหอ
ยอมยกยอชายเช่นเป็นบิดา

เสนอตัวให้กุมารคลานเข้าหา
กุมารไม่คิบลานเข้าหาเลย
การเสี่ยงทายหาราชบุตรเขย
กุมารเฉยต่อไปทำใจดี
ถือเตงกวาผลเดียวเขียวสดสี
เข้านั่งตักด้วยปราณีตุ้มตุ๋น
มือต่อมือนึ่มนวลชวนยิ้มหัว
พระพักตร์มีวาทะพิโรธโกรธธิดา
โยไม่รักคักดีศรีไม่มีค่า
ลอยแพพาไปตามมยถากรรม

รีบจัดแจงตัดใจพิไรร้า
เพื่อวันค่ำจะได้ใช้แรงงาน
ไปเกยตื้นริมไพรไกลสถาน
อดทนนานผ่านเลยก็เคยชิน
ประจำวันยันค่ำประจำถิ่น
เหงื่อไหลรินอุ้มกุมารผ่านพงไพร
ส่งข้าวห่อให้สามมีเหลวไหล
พออาศัยพอยอยู่พึ่งพา

๖.

วันหนึ่งตูดถาปมาเป็นนาไร่
จึงรีบเร่งเส็งบอกพระธิดา
ไปถึงเห็นกลับแปลกแต่แรกเริ่ม
เป็นไปได้อย่างไรไม่รู้ชี้
จึงทรุดตัวลงนอนบนขอนไม้
เอ๊ะ!อะไร แล่นโลด กระโดดเร็ว
ถึงสนุกชุกชบนบนขอนไม้
นิ้วชี้ลึง ชี้เห็นเป็นเรื่องราว
ชี้ป่าที่เป็นป่าปากก็หาย
ที่เห็นหาย ที่หายเห็น เป็นความจริง

๗.

ตูดค่อยย่องจ้องพลางจับทางได้
ถึงวิเศษเจ็บบ้างจึงรำพัน
ตูดพอใจได้ที่ให้ชี้จุด
ถึงวิเศษทำให้ไม่เฉยเมย
พระธิดาตื่นตื่นเห็นคนรัก
ที่สำคัญทำตนเป็นคนดี

๘.

ทราบข่าวพระมเหสีประชวรหนัก
ไม่กลดละจะเสวยผลแตงกวา
พระราชารับสั่งยังทหาร
พื้นที่ปลูกใดมีทุกที่ทาง
ทหารนำจำพระธิดาได้
เห็นไอ้ตูดผุดฟองไม่หมองมัว
พระธิดาจึงเร็วไวให้แตงกวา
หายประชวรทันทีดีจริงเอย

๙.

พระราชอาษาบั้งจึงประกาศ
จัดขบวนไปรับกลับคืนวัง
เรื่องเล่าขานนิทานจบในที่สุด
ความขยันอดทนผลเรื่องรอง

เสร็จถางที่ตี่ใจเป็นนักหนา
อยากให้เห็นกับตาอย่าอรื
ป่าเป็นป่าดั่งเดิมประจำที่
ตูดชี้ว่าทำที่ผีหลงเปรว
ถาปแรกแปลกใจโยสั้มเหลว
เห็นเร็วเร็ว!ตัวจริง ลิงหางยาว
ตูดแอบมองจ้องไปไม่กี่ก้าว
โอ้วว้าวว!แปลกนี้ นิ้วชี้ลึง
ชี้อะไรรอบกายหายทุกสิ่ง
ตูดนั่งนิ่งคิดขึ้นได้ใช้นิ้วมัน

ดันเท่าใดไม่หลุดยุดหางมัน
“ปล่อยเราพลันใช้อะไรทำให้เลย”
ชี้ที่ตูดดำด่าอย่าทำเฉย
ผลลงเอยตูดหายพลันในทันที
หล่อเหลาหนักท่วงท่าสง่าศรี
ครอบครัวยุคมีความสุขทุกเวลา

หมอในราชสำนักยากรักษา
ไม่มีใครสามารถหาให้พระนาง
ไปจัดการจัดหาแต่ฟ้าสาบ
ถึงสวนกว้างสวยสุดตูดชี้ว่า
แจ้งความในเรื่องประชวรจนถ้วนทั่ว
เห็นครอบครัวยุคดีจึงเลย
ถวายพระมารดาได้เสวย
ชื่นชมเชยกินดีมีพลัง

เสนานำอำมาตย์รับคำสั่ง
แบ่งเมืองตั้งโดยชอบให้ครอบครอง
เรื่อง “ไอ้ตูดชี้ว่า” หายมัวหมอง
คือครรลองของนิทานสืบสานเอย.

ใบคำ

๓๑

- หูด โรคผิวหนังชนิดหนึ่งขึ้นเป็นไตแข็ง

นิทานปรัมปรา

- นิทานรุ่นเก่าแก่ที่แสดงพฤติกรรมของตัวละคร ว่าเกี่ยวข้องกับผูกพันอยู่กับอำนาจเหนือธรรมชาติ สะท้อนความเชื่อลึอในสังคมยุคโบราณ เช่น ความเชื่อเรื่องไสยศาสตร์ เรื่องเทพ เป็นต้น

หน้า

- ขนํ้า กระท่อมข้าวคราวในทุ่งนา ในสวน

ขี้พริ้ว

- ฟักเขียว

น้ำเต้า

- ฟักทอง

น้ำเขียว

– น้ำปัสสาวะ

๒. **พิจารณา**

- ป่าช้า ที่เผาผลาญมาก่อน

ผีหลงเปรว

- งง ไม่รู้จะไปทางไหน ทำไงดี

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

